

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jelige: »Küzdelem az igazságért!»

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor | Negyedévre . . . 2 kor. . . fl.
Fél évre . . . . . 4 | Egyenlő részre . . . 2 kor. . . fl.

Felcélós szerkesztő:

HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadói hivatal:

Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szelvényei és anyagi részeit illető minden küldemények: Névtelen levelek figyelmbe nem vétetnek.

Szerkesztőség levelezési idő: szerdán, csütörtökön és pénteken.

A „Kemencesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság” elleni aknamunka.

Hetek óta halljuk már, hogy a Kemencesaljai Takarékpénztár ellen valami készül. Ugy suttogva beszéltek erről az emberek, lassu hangon adták egymásnak által a hírt és fontoskodó arczot vágtak valamennyien, mikor a hírt egyik a másikának mondta. Mi, a lappangó híreket legkevésbé tartottuk méltónak arra, hogy vele e lapok hasábjain foglalkozzunk. Azt hittuk, hogy mint afféle pletykának nincs létjogosultsága tovább, mint egy két napig élni, lejárja magát s letűnik, mint a pályafutását bevezzett csilag az égről.

Sajnos azonban, ebbeli várakozásunkban alaposan csalódtunk, mert a pletyka és rágalomból aknamunka lett, ez pedig addig szokott élni, míg erősebb, radikálisabb eszközökkel nem nyúlnak hozzá és a sötétségben dolgozó munkasait villanyvilágítás mellett nem mutatják be a közvéleménynek, hogy ítéljen felettük az igazságnak megfelelőleg.

Egy ily akna-munkának a megvilágítását szelünk e cikkünk keretében valószínűsítjük mint a független sajtónak egyik organuma, leplezetlenül mondjuk el véleményünket a Kis-Czellben most folyó aknamunkáról. Ez az aknamunka, melyet bátran el lehet nevezni annak, a Kemencesaljai Takarékpénztár ellen folyik, mint már jeleztük hetek, sőt azt hisszük, már hónapok óta. Hogy olvasóink teljesen ismerjék az aknamunka történetét, alább elmondjuk szóról-szóra kezdetét.

Ime a kezdet:

A Kemencesaljai Takarékpénztár Részvénytársaságnál, az intézet megalapítása óta volt alkalmazásban Illés István főkönyvelő, azonban anyagi felelősség nélkül. Az intézet igazgatósága még új év előtt

állást s helyette egy anyagilag is felelős és kellő biztosítékkal rendelkező ügyvezető igazgatót alkalmaz, azaz: egy ügyvezető igazgatói állást rendszeresít. Az intézetnek a múlt hó 20-án tartott közgyűlésén az igazgatóság ebbeli ajánlata elfogadottat, ugyszólván egyhangulag és ezen állásra Udvary Jenő, ismert szakember, a beregmunkácsi takarékpénztár főkönyvelője választott meg, ki ezen állása elfoglalásakor tartozik az intézet pénztárába 20.000 korona övadékot letenni.

Tehát a Kemencesaljai Takarékpénztár, midőn a felelős ügyvezető-igazgatói

állást rendszeresítette. ezzel minden esetre az intézet részvényesinek és betevőinek jól felfogott érdekében cselekedett és az igazgatóság ezen ténykedése, előre látása, minden esetre magán viseli a körültekintést és figyelmet az intézet szolid és realitásvezetését illetően — a jövőre nézve. És sajátságos, még is itt kezdődik az intézet ellen az aknamunka, melyre okot, az intézet eddigi főkönyvelőjének mellőzése szolgáltatott. A részvényesek egy kisebb része arra törekedett, hogy Illés István, az eddigi főkönyvelő állásában megmaradjon, annál inkább, mert az intézetnél kb. 14 éve. hogy működött, a részvényesek nagytöbbsége azonban másként, a fentebb elmondott módon határozott. Ez a kisebbségben maradt részvényeseket bántotta, bár a közgyűlésen nyilvánosan egy sem lépett fel Illés István megválasztása mellett, s nyomban a közgyűlés után többen felmondották betétüket, ezzel is dokumentálni akarván azt, hogy az igazgatóság indítványát, dacára annak, hogy a többség magáévá tette, elfogadta, ők nem fogadják el, sőt készek az intézet ellen akciót indítani.

A ki az igazság szemüvegén át nézi a kisebbség ebbeli elhatározását s igazságosan itél, azt hisszük, velünk együtt igazat ad abban, de csak abban a kisebbségnek, hogy pártfogolja mellőzése miatt bosszúja részben jogosult, de hogy az intézet ellen csupán bosszúból. anyagi károkat okozzon, az minden esetre elítélendő és legkevésbé viseli magán a kisebbség helyes és észszerű eljárását. Elvégre egy takarékpénztár nemcsak a részvényeseké, nemcsak a tökepenzeseké, hanem mint közgazdasági intézmény, jó részt azé az osztályé, mely reá van szorulva a takarékpénztárra, hogy egyszer-másor ügyeshet. Valjon ki magán még mindig egy-egy takarékpénztár válságba jut, mint jutott legutóbb nálunk a szomorú hírű kis-czelli takarékpénztár is; nem-e a közép osztály, a kisbirtokos, az iparos, a kereskedő? Tehát kinek áll érdekében egy eddig szoliditak elismert pénzügyintézet, minő a Kemencesaljai Takarékpénztár is, rágalommal! gyanúsítani?

El sem tudjuk jözan észszel képzelni, miként lehet és miként akadáhatnak olyan egyének, kik meg nem fontolva egy pénzügyintézet ezer féle viszonyait, melylyel a nagy közönséggel össze van kötve egy félváltól, a piacra dobják: hogy ennél

az intézetnél baj van, tehát hajrá közönség, iparkodj szaladni. Az ily aknamunka mindenkor elítélendő, bárkitől jöjjön is, bárki legyen is annak az intézője.

Ha baj van a Kemencesaljai Takarékpénztárnál, mint a hogy nincs jelenleg, akkor tessék az illetőknek nyíltan fellépni minden habozás nélkül. Nyílt síssakkal tessék a porondra kiállni, de ne intézkedjenek a suba alól támadást egy eddig becsületesen vezetett s szolidnak, redlisnak elismert intézmény ellen. Undok, gyalázatos munka az alattomos támadás és melyen elítélendő, különösen ha az, mint a jelen esetben is, bosszúból ered.

A Kemencesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatóságának becsületese, nyílt, őszinte eljárását mi sem jellemzi jobban, mint az a ténye, hogy a mikor tudomására jutott az intézet ellen indított aknamunkának, sietett a nyilvánosság elé lépni egy nyilatkozattal, mely lapunk mult vasárnapi számában látott napvilágot. E nyilatkozatban a Kemencesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatósága — ugyszólván mindenkit felhív, kinek az intézettel összeköttetése van, hogy személyesen győződjen meg az intézetnél uralkodó állapotokról s ha meggyőződött, aztán törjön pílczát felette.

Az intézet igazgatóságának lapunk mult számában közölt nyilatkozata szövege szerint így hangzik!

Nyilatkozat.

Fekete lelkű emberek, akiknek a rágalom a kenyerük, embertársaik romlása az éltető elemük, a Kemencesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság ellen egy idő óta alattomos, vakondok módon terjesztik a társaság jó hírnevét, veszélyeztető, a közönség bizalmatlanságának felkeltésére irányuló koholt, gyalázatos híreket.

Az ügyvezető-igazgatói állás rendszeresítése és ennek következtében az eddigi könyvelő távozása szolgáltatja azt az ürügyet, amelyet a jöhízemű tájékozatlan közönség könnyen elhitelt oda tőkés.

Midőn az intézetnek a közönség érdekében kifejtett 10 éves működésére való utalással a tényekre nem alapított gonosz hírek névtelen terjesztői ragalmazóknak és az állhíreket rágalomnak nyilvánítjuk, egyuttal kijelentjük, hogy intézetünk, teljesen realis alapon nyugszik és a legutóbb közzé tett mérlegben kitüntetett vagyom egy a betevők mint a részvényesek jogait is teljesen biztosítja. — Egyben feljogosítunk minden érdekelt felet, hogy ezen állásunk valóságáról magának könyveink és értékeink betekintése által meggyőződést szereztessen.

Kelt Kis-Czellben, 1900. márcz 15.

A Kemencesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatósága.

A ki e nyilatkozatot átvilágassa és nem elfogult, annak okvetlen fel kell tételen a legnagyobb becsületességgel a Kemences-

aljai Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatóságáról. Annál inkább, mert nem hiszünk, hogy ma akadna még egyetlen olyan ember Kis-Czellben, a ki, ismerve és tudva a — vagyombukott — kis-czelli takarékpénztár által Kemenesaljának okozott megmérhetlen nagyságu anyagi károkat, arra merne vállalkozni, hogy a közönséget félre vezesse. Az ilyen embert, az ilyen intézeti igazgatóságok több mint bizonyos, hogy a közönség amerikai módra lincselné meg.

Az aknamunkások által, a közönség körében terjesztett amaz állhírek és rágalmak, hogy az eddigi főkönyvelőnek, Illés Istvánnak azért kellett az intézettel megválnia, mert ott több szabálytalanság és hiba van, — ez állhírek ellensúlyozására utalunk lapunk mai számának nyílt-tér rovatában Illés István aláírásával megjelent nyilatkozatra. Illés e nyilatkozata, — kellő értékére szállítja le a Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság ellen intézett alaptalan támadásokat.

E cikkünkben igyekeztünk teljes tárgyilagossággal foglalkozni a Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság ellen egyesek által indított, teljesen jogosulatlan hajszával, hírlapírói kötelességünket teljesítettük ez alkalommal közönségünk érdekében, melynek érdekeit minden körülmények között megvédeni kötelességünk és azt mindenha meg is tesszük.

A midőn ez alkalommal elítéljük a Kemenesaljai Takarékpénztár ellen indított hajsztát, kijelentjük, hogy a Kemenesaljai Takarékpénztár mai helyzetét ismerve, jónak tartjuk és a közönség bizalmába ajánljuk legjobbi meggyőződésünk szerint.

Az igazság vezette tollunkat e cikkünk megírásánál, az fogja vezetni jövőben is, menten minden mellék-tételektől és anyagi érdekektől.

Bennünket semmiféle érdek nem köt a Kemenesaljai Takarékpénztár igazgatóságához, ép úgy megírnánk, ha az inté-

zetnél válság volna, mint a hogy ma azt írjuk meg: hogy *nincs válság* az intézetnél és nincs oka a közönségnek aggodalomra az intézet jó hírnevét illetőleg.

Midőn felelmejlőnknek a rágalom terjesztői ellen, tesszük abban a reményben, hogy a nagy közönség, e cikkünk keretében elmondottak után teljes világításban látja a helyzetet és az állhíreket a maga értékére szállítja le.

Ohajtandó, hogy a nagyközönség nyugodtan ítéljen minden körülmények között és ne üljön fel senkinek.

Kívánjuk, hogy úgy legyen!

Huss Gyula.

Közegészségügyünk.

Mint minden évben, úgy az idén is felszínre került közegészségügyünk reformálása, habár sajnos eredménytelenül Szükségségek és elhalaszthatatlannak tartották a reformokat minden évben, és mégis — halasztották, — dióhéj nem került a dolog.

A belügyi tárca idei költségvetésének tárgyalásánál ismét szóba került és szebbnél szebb ígék hallatszottak a belügy miniszter ajkáról, melyekben elismerte az ügy fontosságát és sürgős orvoslását a közel jövőben kilátásba helyezte. Erdemleges tárgyalásokba még nem bocsájtkoztak, mert — szerintük — nem terjeszkedhetek ki e keretben a részletes megvitatásra és megnyugodtak a belügyminiszter kijelentéseiben, ki gyors és gyökeres orvoslást ígért.

Megnyugszunk ígéretében és csak óhajunknak adunk kifejezést. Midőn felsoroljuk a lényeket és kérjük az alapos kidolgozást.

Közegészségügyünk organumát a kör-orvosok összessége képezi, a kiknek kezébe van letéve az egyes városok és környékének egészsége. A községek és falvak legtöbbször néhány óránnyira vannak egymástól, képzelhető milyen emberfeletti munkát kell kifejtjenök a kör-orvosoknak, hogy a rájuk bízott feladatot teljesítsék. Hosszu utak miatt a községekben és falvakban csak hetenként látogathatnak el és ilyenkor, — mivel idejük rövid, a városházán

jönnek össze ama pacienseik, kik segítkezé és igénybe akarják venni. Betegen, bajtól gyötörve kénytelenek a szegény betegek ágyaikat e hagyni, hogy az orvos nehéz munkáján könnyítsenek, bajaikat pedig súlyosbítsák.

De ez még hagyján; sokkal embertelenebb, hogy a betegek legtöbbször orvosi segély nélkül csupán természeti erejükre támaszkodva szenvedik végig a legkínosabb betegségeket, amelynek nem ritkán, épen ezért, katasztrófálisak. S mindezt a kör-orvosok kis száma és nehéz megközelíthetőségük okozzák.

Milyennek lehetnek ott az állapotok, hol még körorvos sincs és a szomszédos körorvos teljesíti a szolgálatot? Kétségbe-ejítő, hogy a betegek minden orvoslás nélkül, a biztos veszedelemmel szembenélten fetrengenek kinjokban.

Pedig ilyen betöltetlen körorvosi állás több mint 180 van Magyarországon, állítólag pályázók hiánya miatt, mivel ott az orvos fél csak meg sem állhat. Küzdelmes és nagy felelősséggel járó pályázók megkívánja, hogy közel arányos legyen a jövedelem, de mostohán bánt velük a kormány és még eme kedvezményekben sem részesülhetnek, mint a többi államhivatalnokok. Törzsfizetésük 300 — 600 kor. ig terjed, tehát egy állami díjnak fizetésével egyenlő pacienseiktől a bizonyítalan 15 — 25 krnyi díjazásra tarthatnak igényt mert hát a nép szegény és nagyon sok esetben kénytelen gyatog megtenni az utat, vagy saját költségén utazva, a szegény embertől erre sem telik! Izzak o.a. hogy sok helyen nem is találunk pályázókat Hol van tehát a méltányosság az orvosokkal szemben.

A közegészségügyi szervezkedés béna és hiányos, tagjainak még csak az existenciájuk sincs biztosítva.

E hiányokat tehát ama közigazgatási ágyban érezzük leginkább, mely az emberek egészségét, létezését hivatott biztosítani.

Mért e kegyetlen bánásmód az orvosokkal szemben? A törvényszékek, mérnök-ségek, vasuti hivatalok és egyéb hivatalok, megintézmények nem tökéletesen, de tényleg vannak szervezve, csak a közegészségügyünk laza!

Szükséges tehát: a körorvosi állásokat annyira szaporítani, hogy minden község, falu vagy pusztá könnyen és gyorsan kapjon segélyt és ami legfontosabb, az orvosok

— TÁROZÁS —

Privigyey, a bosszúálló.

Privigyey Ferenc országgyűlési képviselő, a kit a Házban tréfásan Felsőnek szoktak szólítani (mert a Privigyey egy őst Privigyeszkynek hívtak s ez az őst állítólag rokonságban állott a lengyel királyokkal), a Svábhegyen volt a felségével és a leányával. A nyári mulatságnak csak éjjelután szakadt vége, s mikor Privigyeyek visszatértek a József-körútra, kelet felől már világosodott az ég alja. A képviselő meg

származott a kör-orvosoktól őráig aszarnalta, egy ropogós tizes bankót nyomott fiákeres markába.

A kocsis úgy nézett a bankóra, mintha egy guatemalai vagy uruguayi pénzdarabot látott volna.

— Mi ez? kérdezte Privigyeytől szemtelenül.

— Hogy ez mi? szólott a képviselő bámulva. — Teringettét, csak nem vakult meg telen utközben? Hát egy tizes bankó.

— És miért adja az ur nekem ezt a tizes bankót?

— Miért? szólott most már Privigyey idegesen. — Hát azért, hogy oly kegyes volt s engem a Svábhegyről idáig hozott.

A kocsis megforgatta kezében a tizes ban-

kót, elülről, hátulról megnézte még egyszer s aztán fitymálva tekintett le a bakról a régi lengyel királyok utódjára.

— Ha az urnak nincs több pénze tiz forintnal, — mondta pökhendi hangon, — akkor jobb lesz, ha máskor gyalog jön le a Svábhegyről.

Privigyey rekedt ordítást hallatott, nyakerci kidagadtak, arcát elfutotta a vér, s bizonyára pozdorjává törte a szemtelen kocsis, ha a felesége és a leánya ijedten köbbe nem vetik magukat. Mig az asszonyok az öreg emberrel bajlódttak, a fiákeres szerencsésen kerekelt ojdott. Privigyey azonban még akkor is reménytelenül felindulástól, a szivart kiejtette a kezéből, s magánkívül, dühösen kiáltotta:

— Várj kutya, várj, ezért meglakolsz. Velem beszélt így, velem, akinek minden pereputtya gavallér volt... Szerencsére tudom a gazember számát: 969... Ezt az éjszakát, hitvány lehűtő még késő öregségemben is megemlegeted...

Privigyey tehát korán reggel elment a kerületi kapitányhoz. A tisztviselő, a ki a parlamentből jól ismerte az öreg urat, előzékenyen helylyel és szivarral kínálta meg, majd megtudván, hogy miről van szó, nyájasan lecsillapította a haragosan gesztikuláló bácsikát.

— Legyen nyugodt a képviselő ur, a görömba kocsis meglakol a kihágásért. Még ma

beidéztem kapitánysághoz, s ha a képviselő ur szives lesz holnap idefáradni...

— Hogyne fáradnék!... Még azt is végig nézném, a mikor a csirkefogó felkötök

— No az bajos lenne kissé! Rendszabályaink az ilyen esetben csak pénzbírságot, vagy elzárást ismernek.

— Pénzbírságot, vagy elzárást: Nycmorult pénzbüntetéssel sújtják azt, a ki egy Privigyeyt megbajtolt! Úgy látszik a kapitány ur nem tudja hogy a Privigyeyek a lengyel királyoktól származnak.

— De Nagyságod is tudja, hogy a törvény szerint a fiákeres... A fiákeres akkor is csak ilyen büntetést kapna, ha közönséges fiákereskedőt sértett volna meg. Egyébként a képviselő ur micsoda büntetést kívánna?

Micsoda büntetést? Teringettét, ha mar föl nem kötök az akasztófát, tartsák két hónapig kenyéren és vízen.

A klubban résztvevő csoportok vették körül az nap este az öreg Privigyeyt aki még akkor is magánkívül gesztikulált.

Nekem mondta, hogy gyalog járjak, nekem, hőrögt dühösen, elrekedve. — Hajdanta pallossal vágta volna le a fejét, mig most...

— Talán csak van bennük annyi becsület, hogy most is levágiák, szoltak a fiatalabb képviselők tréfásan.

(Vége köv.)

ne legyenek a paciensek díjaira utalva; adjon az állam oly fixumot, mely az orvosok létminimümát biztosítja; egy kororvos minden helyre kapható és orvost minden beteg kap

Csak így lehet csökkenteni a halálosok és járványbetegék számát, mely a belügyminiszter statisztikai kimutatása szerint szomorú állapotra vall.

Doctor K. — m.

HIREK.

— Az évnegyed is végére járván, tiszteltelt kérjük vidéki hátralekötő olvasóinkat a hátralekötő beküldésére és az előfizetők mielőbbi megújítására. Hátralekötőinket annál inkább kérjük a hátralekötő beküldésére, mert a hátralekötő annyira felszaporodtak már a lapnál, hogy komolyan kell szorgalmaznunk azok beküldését.

— Letört virág Sulyos csapás érte e héten Tóth József Kovács iparos polgártársunkat. 18-ik évben levő Marika lány e héten kedden hosszas betegskedés után elhunyt. Tenétsé csütörtökön délután ment végbe a közönség számosságával. Nyugodjék békéül!

— Tél a tavaszban. A hivatalos tavasz is bejött már, márciusnak is végére járunk ma holnap. az időjárás azonban még mindig komor hideg, esős és a téli kabát ugyancsak kelendő czikk még ez időszakra. Olyan széles a márcziusi időjárás, akár egy szép asszony. Míg februárban nyári meleg idő jarta, addig márcziusban tél van. Ha hinni lehet az időjósoknak, akkor a mai naptól kezdve szép időt várhatunk Herschel szerint. E hó végéig azonban esőzések várhatók.

— Köszönet nyilvánítás A Kemencsaljai Takarékpénztár Részvénytársaság 40 koronát volt szives kezéimhez juttatni a kis-czelli leányiskola részére, melyért ezennel hálás köszönetet mondok. — Kis-Czell, 1900. évi márcz. hó 25. — Bisitzky Ödön, leányiskolai gondok.

— Nagy idők tanuja. Polcz Ferencz, nyug. uradalmi intéző vármegyei bizottsági tag, volt 1848/49-es honvéd rövid szünetedés után 68 éves korában a múlt szombaton meghalt. Halála alkalmából a család az alábbi gyászjelentést adta ki: Örv. Polcz Ferencz szül. Kostyán Maria, egy gyermekkel: Irma ferj. Günther Imrene, Teréz ferj. Szalay Bálinté, Ferencz és neje szül. Czeke Elsa, Irén, Dezső és Ida ferj. Eszterhay Jenőné, mint testvérei, unokái és az összes rokonság nevében a legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetlen emlékü férj, apja, nagyapja és testvéreinek öl. Polcz Ferencz nyug. uradalmi intéző, földbirtokos, Vasvármegyei bizottsági tagja és 1848/49-es honvédnek. élete 68 ik évében, rövid szenvedés és a halotti szentésg ájtatos felvétele után, folyó hó 17-én, délut. 1/12 órákor történt gyászos elhunytat. A boldogult hült tetemike folyó hó 19-én délután 3 órákor fognak a gyászházból, a r. kath. szertartás szerint, a kis-czelli sírkertben örök nyugalomra tétetni; az engedztelő szent mise-áldozat ugyanaz nap délelőtti 9 órákor fog a helybeli r. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatanni Kis Czelli, 1900. évi márczius hó 17. Áldás és béke lengjen drága hanvai felett!

— Téves értesülés folytán a városunkban lefolyt márczius 15-iki ünnepről hozott tudósításunkban azt írtuk, hogy az Ugron Gabor országgyűlési képviselőnk küldött sürgőnyt Merkly Ede indítványozta, ez téves, mert az indítványt Szabó József vendégélőss tette és ezt Merkly Ede adta elő az ünnepről közölnék.

— Templomra gyűjtés A m. k. belügyminiszter megengedte Varkeszd községnek, hogy templom építésre országos gyűjtést indíthasson.

— Tanítók gyűlése. A kemencsaljai esperesség kebelébe tartozó rom kath. tanítók folyó hó 8-án tartott gyűlése felvett jegyzőkönyvet anyag halmaz miatt lapunk jövő számban fogjuk közölni.

— Apaállatok vizsgálata A járás területén tegnap kezdődött meg a közhatalnalra szánt apaállatok (bika, kan, kos) megvizsgálása Tegnap. folyó hó 24-én F. Mesteri, Alsó Mesteri, Kápolna, Kis Köcsk, Nagy-Köcsk, Borgata Egy-

Hetye községekben volt. Holnap, 26-án Kis-Somlyó, Duka, Keléd, Felső N.-Keresztur, Karakó Jánosháza, Pálfa. — 27-én M. Dömölök, Tokores, Simonyi, Jutá pusztá, Merse, Kis-Czell. — 28-án Ság, Izsákfa, Kozs, Boba. — 29-én Kem.-Mihályfa, Kem.-Sömény, Kem.-Szent-Márton, Várkonyi

mes. és Pör-Magasi. — 30-án Kemencs-Szent-Péter, Varkeszd, Egyházaskesző, Magyar-Gencs, Kemencs-Hőgyész, Szegény. — 31-én Kenyeri, Kecséd, Papóc, Szent-Miklósfa, Csöngye és Ostfi Asszonyi községekben lesz a vizsgálat

— Butorozott szoba április 1-ére kiadó Pálffy házban az emeleten. Bővebbet: Horváth József fűszerkereskedésében.

— Az angol bur háború most érte el tetőpontját. A mérkőzés színhelye immár a testvérkörtárság: Oranje szabadállam A mirolnyi bur sereg csodálatos vitézséggel, fokozódó káoszánással küzd a tulnyomó angol hadak ellen. Mintha csak a thernopolyei hősök legendája jutott volna föl. Nem esoda hat ha nálunk is oly nagy az érdeklődés a délafrikai események iránt E közérdeklődés fokozásához bizonyára hozzájárul a "BU-DAPEST" pol. napilap is, amely francia és angol harcz éri tudósítók helyszíni feljegyzései és vázlatai után nemcsak szövegben, de képeiben is ugyszó-van lépcsőről-lépcsőre követi a háború menetét. Hetenként háromszor érdekes képet hoz a csatamezőről De a Budapesté más tekintetben is megérdemli a széleskörű pártolást, amelyben immár husz év óta részeseül. Jól szerkesztett, furge, magyarul olvas, amelyben mindenki megtalálja a maga olvasnivalóját. E mellett tekintje terjedelmét, rendkívül olcsó is; egy hónapra: 2 korona, negyedévre 6 korona. Az előfizetések a Budapesti kiadóhivatalához Budapest, IV. ker., Sarkantus-utca 3. szám alá intézendők.

— Az erdészeti államvizsgálat A földmivvelésügyi miniszter az erdészeti államvizsgálat rendjéről új szacalyzatot adott ki, mely a régítől főleg a következő rendelkezéseiben tér el: Az

démian az erdőmérnöki vagy az általános erdészeti szakot elvégzők, akár itthon, akár külföldön egy évi felsőbb tanintézetekben tanulmányokat folytatott és arról sikeres iskolai bizonyítványa van, mar egy évi gyakorlat után is államvizsgálatra beosatható. Az írásbeli vizsgálat során három szakkérdés fejtendő meg A vizsgálat eredményét azonnal kihirdetik. Érdekes változtatás az is, hogy az államvizsgálatokról bizonyítvány helyett pergamenten kiállított és függő pecséttel ellátott oklevél fog a jövőben kiadni, amelyben nem a rendes iskolai osztályzatok lesznek jevezve, mint eddig, hanem a képesítés fokozata, neveztesen vajjon a vizsgázó kitüntetéssel, avagy egyszerűen képesített-e? Ha az államvizsgálatot első ízben a jelentkező le nem tette, akkor a szabályzat fél évig egy évi időközben két ízben ad neki módját, hogy képesítést szerzhessen Ha azonban ezen két, illetve három ízben adott alkalommal sem tudta a vizsgálatot sikeresen kiátni, akkor vizsgátelekre már csak kivételesen a földmivvelésügyi miniszter ad engedélyt.

— Családi betegség Az mégis különös, morimoga a paraszt magában. Az öreg apánkat az ökré dőfte meg. apánkat a tehén, engem meg tegnap a bika; ennek családi betegségnek kell lenni.

Kis-Czelli Göre Gábor levele a szerkesztőhöz.

Tekintetes Újságíró ur!

Mióta az utolsó leveletem elkütem azóta nem vótam ám itthon hanem a vótam rokonyogat látogányi abba a görbe Veszprém megyébe azután mikor vissza

ittott az guta, minden győreknél bánta, hogyhát a Mikulás öcsent lemondott a tüzöttó trombitálás hivatalától és oztán e vitte a trombitáját meg az tüzöttó fejszét a város házára.

Nohát mikor én ezt megtuttam, forgott velem az világ, mert hát a potyából egy kicsit be is vettem, e mentem az én kaszárnyámba oztán lefekütem és az vntestemet megnyugoztattam.

Hát másnap friss erővel meg aztán józan fejjel e mentem a város házára, mondok majd az én kebel barátom az Pavlovits barátom az pógármester az tennapi boldon beszídrül fövilágosította a zavarodott eszemet, hát a pógármester barátomat a zód asztó mellett tanaltam, le vót hajtvaa feje és busulगतoit, hát oztán miköt meg

kérdezte az látogatásom okát és én azt e mondtam, hogyhát igaz-e, hogy a Mikulás barátom lemondott a tüzöttó trombitáság hivataról e kezéve nagyot ütött az asztóra — az ténna tartó fofordult, akkor oztán fölitt és az nyakamba borut, e keztlett sirnya, akkora könyveket potyogtattott a vállomra, mint egy elefántos foga és azután azt mondta:

Gábor barátom! az Mikulás trombitás lemondott e hozta az trombitáját, meg az tüzöttó fejszétjét, aztán azt úgy vágta a pádémentunra, hogy az trombita ujjan lapos lett, mint az Rosta pék perecz-e, most hát még tüzöttó trombitás sincsen, üsse meg az kü a dögodat, miért bört ögeted mindíg a tüzöttóasztog, hagyta volna neki békét, mostand nem fájna az szívem meg a fejem.

Hát ezután megkérdeztem az én Pavlovits barátomat arra nézvest, hogy hát tulajdon voltaképpen miért monddott le az Mikulás barátom az trombitáságról? hát monddotta, hogy azért, mert a tavali esztendőre a tüzöttó kasszás nem fizette ki neki az 20 rénus forintokat, a mellyek neki az trombitálásért keményen megjárnak.

A há gondotam magamba hát tulajdonképpen ittend a hiba, nincs a tüzöttó kasszásnak pinze, — no Gábor ves e magad és nézz utánna hol is buzúlg az szöma, hát majd meglátom mire megyek az jövő héten.

Kicz-zelli Göre Gábor,
elaggott legény.

(E rovatban közöltékert felelősséget nem vállal a szerk.)

Nyilatkozat.

Utalással a „Kis-Czell és Vidéke” mult vasárnapi számában megjelent nyilatkozatra és hivatalossával a Kemencsaljai Takarékpénztáról az utóbbi időben forgalomba jött különböző híresztelésekre, indítatva érem magamat a következők kijelentésére: Valótlan azon állítás, mintha én a Kemencsaljai Takarékpénztárnál viselt könyvelői állásomtól azon oknál fogva lettem volna kénytelen megválni, mivel az én

teségek érték. — Valótlan egyáltalán minden olyennü híresztelés, a mely a takarékpénztár helyzetét oly színben igyekszik feltüntetni, mintha az nagyobb, a betevők érdekeit is veszélyeztető részeségeket szenvedett volna. — A takarékpénztár kötelekében eltöltött 10 évi hivataloskodásom ideje alatt bőséges alkalmam volt, mint fizetveztőnek, az intézet helyzetéről teljes tájékozást szerezni. Ez alapon a leghát rozzottabban kijelenthetem, hogy az intézet helyzete szilárd, azt semmiféle olyan vesztések nem érték, hogy, a melyek miatt akár a részenyveseket, akár a betevőkét vesztés érhetné, annál kevésbé, mivel a valótlan körülmények folytán esetleg előtűnt vesztésekre az intézet tartalékjai bőséges fedezetül szolgálnak.

Minden ezzel ellenkező híresztelést általában koholmányoknak nyilvánítok.
Kis-Czell, 1900. márczius 22.

Illés István.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Érdeklődő Kérdezőskodására lapunk mai manák vezető czikkelyében találja meg a választ. A mit ott írunk, mindenkör elvállaljuk érte a felelősséget. Ha nem úgy volna a dolog, mint a hogy van, mit gondol mennyért vállalkoznánk a közvélemény meghamisítására? Es egyáltalán van-e oly lap széles Magyarországon, mely az igaz közvéleményt meghamisítani tudná? Nincs és nem is fog lenni soha. Nyugodtan alhatik ön is a többi kétkedőkkel egytt. Az egész dolog bosszúval ered, indokolatlan hájsza.

